Canoane de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope

(22 septembrie/23 iulie)

Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope (22 septembrie/ 23 iulie):

https://www.academia.edu/44180969/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Foca_episcop_de_Sinope_22_septembrie_23_iulie_

https://archive.org/details/sf.-foca/mode/2up

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-foca

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Foca:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Foca-(22-sept-23-iul)

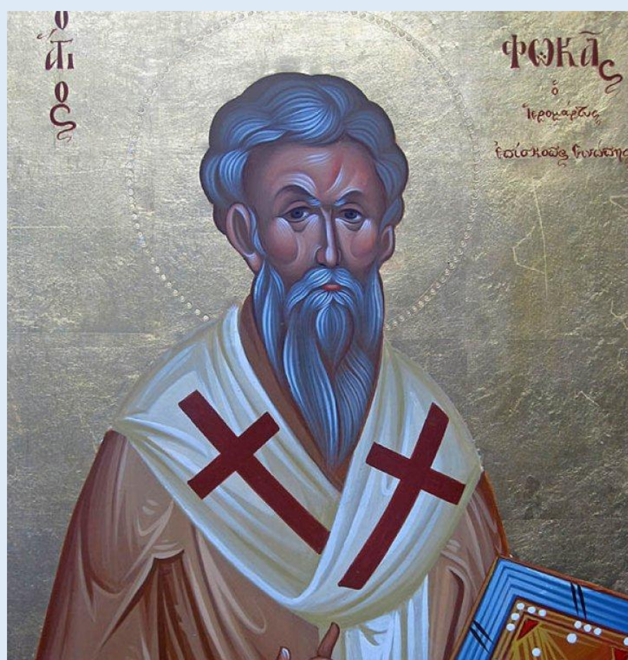
https://archive.org/details/@steaemy?query=Foca

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=mucenic+Foca

***

Sfântul sfinţit mucenic Foca a fost episcop în Sinope (astăzi pe ţărmul turcesc al Mării Negre) şi a murit ca un martir în anul 117, în timpul persecuţiei împotriva creştinilor declanşate de împăratul Traian (98-117). Unele surse spun că a fost lăsat să moară într-o baie încinsă. Sfântul Foca este sărbătorit la 22 septembrie după calendarul bisericesc gregorian (Biserica Ortodoxă Română) şi cu 13 zile mai târziu, la 5 octombrie, după calendarul bisericesc iulian (Biserica Ortodoxă Rusă). La 23 iulie (respectiv, 4 august), ortodocşii pomenesc mutarea moaştelor Sfântului mucenic Foca din Sinope, cetatea în care s-a născut şi a fost episcop, la Constantinopol (fosta capitală a Imperiului Roman de Răsărit şi a Imperiului Bizantin, Istanbulul de astăzi, numele original: Bizanţ). Strămutarea moaştelor a fost decisă după numeroase tămăduiri şi minuni săvârşite la mormântul din Sinope.

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope (22 septembrie)

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge Sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu picioare neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să laud astăzi dumnezeiasca ta pomenire, luminează-mi sufletul cu Razele cele luminătoare ale Duhului, păstorule şi mucenice mărite al Dumnezeului nostru, cel ce toate le ţine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat te-ai îmbogăţit cu dumnezeiasca laudă a mucenicilor, încuviinţându-te cu frumuseţile păstoriei şi cu sângele sfinţitei nevoinţe roşindu-ţi podoaba ta, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-ţi cugetul cu nădejdea celor mai bune, prea înţelepte mucenice Foca, pe cel ce era tare întru răutate l-ai slăbit de tot şi ai alergat către ceruri, purtător de biruinţă prea ales.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezlegatu-s-a blestemul strămoşilor, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu cel mai înainte de veci, născându-Se Prunc Tânăr şi înnoind cu adevărat toată firea omenească.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine, Biserica...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşind tămăduiri cu chemarea lui Hristos, cuvioase, ai mântuit de înşelăciunea vrăjmaşului, cetăţi şi popoare, cu darul cel dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind locaş lui Dumnezeu, mucenice, ai surpat capiştile idoleşti, având în ajutor şi împreună lucrătoare puterea Celui ce toate le lucrează.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Oaste îngerească s-a arătat ţie Sfinte mucenice Foca şi mare lumină dumnezeiască, mărindu-te Domnul înaintea scaunelor celor de judecată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine întrupându-Se Dumnezeu pentru milostivirea Lui, S-a unit cu oamenii şi a dezlegat blestemul, ceea ce singură eşti cu totul Binecuvântată, Stăpână.

Irmosul: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o stea prea luminoasă te-a pus Stăpânul la înălţimea Bisericii pe tine Sfinte Foca, pentru a lumina inimile tuturor cu luminile minunilor şi cu nevoinţele tale, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărturisit-ai Întruparea Stăpânului, înaintea divanului celui tiranesc, mucenice biruitorule şi lămurit ai ruşinat închinarea la idoli şi nimicnicia mulţimii zeilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind înălţată marea cu valurile înşelăciunii, de viforul mulţimii zeilor ai trecut prin cârmuirea cea dumnezeiască, făcându-te liman liniştit tuturor celor ce plutesc pe mare, lăudate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neispitită de nuntă ai născut, Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară. Pentru aceea, cu glasuri neîncetate, prin credinţă, fără îndoială, strigăm ţie Stăpână: Bucură-te!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neabătându-te la cărările vrăjmaşului, ţi-ai îndreptat căile tale către căile voirilor lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rupându-ţi-se mult chinuitul tău trup de bătăi, ai rupt legăturile zeilor, cu dumnezeiasca putere şi ai primit cununa muceniciei, Sfinte mucenice Foca.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adevărată şi întreagă jertfă te-ai adus lui Dumnezeu, prea lăudate, celui ce S-a jertfit pentru noi şi ai făcut să înceteze jertfele idolilor cele de sângiuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit Sieşi casă, din curate sângiurile tale precum a binevoit, Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marea necredinţei ai uscat-o, prea înţelepte, izvorând izvor de viaţă; şi cu ploile prea lăudatelor tale minuni, speli noroiul patimilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spânzuratu-te-ai pe lemn, chinuindu-te cumplit şi strămutându-ţi-se membrele, fericite, ai auzit glas dintru înălţime întărindu-te, ierarhe şi mucenice mult chinuitule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râvnind Patimii Celui fără patimă, Sfinte Foca, vindeci patimi de multe feluri şi prin fierbinţile tale rugăciuni către Dumnezeu, mântuieşti de vifor şi de valuri întreite pe cei ce înoată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca Ploaia în chip de negrăit S-a pogorât Mântuitorul Cuvânt, în prea curat pântecele tău, Preasfântă Fecioară şi a uscat pâraiele răutăţii cu Puterea Sa cea dumnezeiască.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și în odihnă; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce știi cele din inimă.

Ca pe un soare înţelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat şi purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpânul cel Preaînalt, mucenice, ca să luminezi mulţimea credincioşilor. Că vieţuirea şi nevoinţele tale le-a primit ca un mir de bună mireasmă Cel ce Singur este Mult Milostiv.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc, tinerii lui Avraam, de dorirea dreptei credinţe, mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

.
De mânia tiranilor nu te-ai îngrozit, prea înţelepte şi fiind mai marele turmei celei cuvântătoare, te-ai adus prinos ca un miel Păstorului celui mare, fiind prea mărit, Sfinte Foca, ca un mucenic.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cercatu-te-ai ca aurul în ulcea, mucenice, fiind aruncat în mijlocul varului celui arzător şi nicicum vătămându-te, cântai: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiască dragoste arzând în inima ta, te-a păzit pe tine, mărite, cu rouă dumnezeiască, nemistuit de foc cel ce ai ars materia necredinţei, ierarhe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Casa sufletului meu, cea stricată prin mijlocirile pocăinţei, înnoieşte-o, prea curată Fecioară, ca ceea ce singură eşti bună şi cunoaşterea ta a înnoit toată omenirea.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dar este revărsat în buzele tale, înţelepte mucenice Foca, pentru aceea ai întors poporul cel rătăcit de la învăţăturile şarpelui şi ca un păstor adevărat, l-ai adus către Hristos, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugător neadormit către Dumnezeu te are pe tine adunarea credincioşilor, înţelepte; care îmblânzeşti valurile mării patimilor, linişteşti supărările şi ne scapi de

tot felul de întristări pe noi care cântăm: lăudaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biserica ta întotdeauna izvorăşte râuri de tămăduiri, pentru cei ce au trebuinţă: căci te arăţi liman fără de valuri şi izgoneşti patimile celor ce te cinstesc pe tine, mucenice şi cântă lui Hristos: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Roagă cu osârdie pe Preabunul Domnul, Sfinte mucenice Foca, să ne dăruiască scăpare de rele, celor ce cinstim cu prăznuire cucernica ta pomenire, ca să cântăm: lăudaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sicriul Legii şi năstrapa care purta mana, masa cea dumnezeiască şi sfeşnicul cel de aur pe tine te însemnau, Preacurată, ceea ce ai născut, spre descoperirea neamurilor, Lumina care luminează marginile lumii cu cunoştinţa de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, a închis gurile leilor cele deschise în groapă; şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile, Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi cu toţii să prăznuim cu cuvinte dumnezeieşti prea sfânta pomenire a sfinţitului păstor, care se roagă Domnului, Făcătorul de bine pentru noi.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinsu-te-ai de râvna Stăpânului, mucenice, când ai intrat în baia cea încinsă cu foc şi ţi-ai dat duhul tău în mâinile lui Dumnezeu, veselindu-te, fericite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De tine, fericite Foca, se bucură cetele ierarhilor, ale mucenicilor şi ale sfinţilor apostoli şi adunarea tuturor drepţilor, avându-te pe tine în mijlocul lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta s-a întins în toată lumea, luminând sufletele celor ce cu credinţă laudă nevoinţele şi luptele tale şi chinuirea cea vitează, păstorule şi mucenice, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează-mi cu mijlocirea ta sufletul meu cel întunecat de păcate şi mă izbăveşte de văpaia cea veşnică şi de întunericul iadului, ca, veselindu-mă, să laud mărirea ta, Preacurată.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea: **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sălăşluind întru tine Darul Duhului, mucenice Foca, te-ai arătat izvor bogat de multe daruri. Pentru aceasta şi celor ce plutesc pe mare şi cu credinţă năzuiesc la ajutorul tău, le ajuţi în toată vremea, părinte. Împreună cu aceştia dă-ne şi nouă curăţire, de Dumnezeu înţelepte.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară prea curată, care ai născut pe Dumnezeu Cel mai presus de fiinţă, roagă-te Lui neîncetat, împreună cu Puterile cele Cereşti, ca să ne dea iertare de greşeli şi îndreptare vieţii, nouă, celor ce cu credinţă şi cu dragoste după datorie te lăudăm pe tine, ceea ce singură eşti prea lăudată.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară prea curată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a trecut prin Sfânt sufletul tău, când ai văzut pe Fiul şi Dumnezeul tău Răstignit de a Sa bunăvoie. Pe Acela, Binecuvântată, nu înceta a-L ruga să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca (23 iulie)

Tropar la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu picioare neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Razele de lumină ale dumnezeieştii Pronii celei mai presus de fiinţă te-au luminat, mărite, chiar de la naşterea ta.Pentru aceea te-au arătat luminător prea luminat până la marginile pământului, fericite mucenice Foca.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncia ta, mărite, ca un finic înalt te-ai înălţat către înălţimea bunătăţilor celor înţelegătoare; şi înmulţind roadele pătimirii tale, ai îndulcit pe toţi cu împărtăşirea minunilor tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu măiestria cuvintelor tale, înţelepte, ai surpat întăririle capiştilor necredinţei şi ai păzit Biserica lui Hristos neclintită, întărind-o cu învăţături.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De la înălţime ai trântit gândul cel înalt al nebuniei, surpându-l cu darul cel adevărat al cuvintelor tale, cuvioase şi ai câştigat prin biruinţe muceniceşti semne de biruinţă împotriva lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zavistia în Rai s-a făcut pricinuitoare morţii oamenilor, Preacurată, iar Cel ce S-a născut din tine, Fiul lui Dumnezeu-Tatăl, cu răsunet o a prăpădit, dând nemurire neamului nostru, prea fericită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreuna glăsuire a credincioşilor o ai tocmit spre lauda lui Hristos; iar glasurile necredinţei cu împotrivirea ta le-ai tulburat, mucenice.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea ta cea către Dumnezeu te-a tras de la cele pământeşti către cer şi chinuindu-te cu trupul, te-a numărat în cetele cele înţelegătoare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminând pe cei credincioşi cu strălucirile minunilor tale, ai stins focul necredinţei cu ploile cuvintelor tale, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca şi cu nişte vopsele luminoase ai vopsit podoaba preoţiei cu sângiuirile tale cele muceniceşti şi cu preoţia ai slujit lui Hristos, cel ce este Lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

S-a rupt zidul cel din mijloc al blestemului nostru, prea curată Stăpână, prin naşterea ta cea mai presus de gând şi ne-am unit cu Firea cea dumnezeiască.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biserica lui Hristos, care era zbuciumată de valuri în noianul necredinţei, o ai tras tu, Sfinte mucenice Foca, la limanurilor dreptei credinţe, ca să cânte neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scuturând de la viaţa cea trupească lucrul cel pământesc şi vieţuind, mărite, cu trupul ai săvârşit călătoria cea îngerească, Sfinte mucenice Foca; drept aceea, cu darul ai fost făcut înger în trup.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvorul cel nedeşertat al Mângâietorului te-a umplut pe tine de ape dumnezeieşti, înţelegătoare, ierarhe mărite şi te-a pus înaintea tuturor râu de dar pururea curgător.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cele ale naşterii tale celei străine, prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat sunt minunate şi negrăite, prea slăvite minuni, în care se biruieşte tot cu-getul şi tot gândul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prădând întăririle vrăjmaşului cu puterea minunilor, Sfinte mucenice Foca, pe cei mântuiţi i-ai adus Domnului ca nişte prăzi.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săgetăturile cele ce veneau asupra ta le-ai împins înapoi în inimile celor ce le trimiteau, iar tu, înţelepte, ai fost păzit nevătămat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfărâmat-ai Sfinte Foca capul balaurului, surpându-l vitejeşte cu puterea cea dumnezeiască a pătimirii tale celei tari.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să roureze cerul veselie şi bucurie pe pământ, că pământul a dat acum veselie la înălţime pe Însăşi Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din noroiul şi din adâncimea necredinţei ai scos turma ta, mărite, pe care curăţindo cu apa facerii de fii, o ai înălţat către lumina darului.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce şi-a pus şederea cea înţelegătoare pe nor te-a mărit pe tine, Sfinte mucenice Foca, pentru ca să ajungi cu călătorie prin văzduh la cei ce ţi se roagă în primejdiile mării şi ale nevoii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegat-ai împleticirile minciunii şi cu legăturile adevărului ai legat limbile cele grăitoare de deşertăciuni, cugetătorule de Dumnezeu şi ai propovăduit în lume cuvântul credinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Odrăslit-ai lumii Roada Unirii celei nestricate, care se arată pricinuitoare de nestricăciune veşnică celor ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ împreunându-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumne-zeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedeșertat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Ca un arhiereu ai adus jertfa, părinte şi mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuţi pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri şi moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ţi grăiesc ţie: vino, Sfinte mucenice Foca, cu noi şi nimeni împotriva noastră.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorirea dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind pironit de dragostea lui Hristos, mucenice înţelepte, mulţimea chinurilor şi a îngrozirilor celor înfricoşătoare nu te-a clintit de la întărirea unirii şi a legăturii celei cu Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Datu-ţi-ai sângele tău, mucenice, ca un prinos Celui ce Şi-a dat sângele Său izbăvire pentru noi şi ai cântat grăind: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin bunătate lepădând greutatea pământească, dumnezeieştii Îngeri ai lui Hristos, din porunca Lui zburând, pe tine, pătimitorule, te duceau prin văzduh împreună cu dânşii, ca mai înainte pe Avacum.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Văzut-au îngerii, Născătoare de Dumnezeu, lucruri străine la naşterea ta: firea cea stricăcioasă a neamului celui din ţărână întoarsă iarăşi la locaşul cel nepieritor şi fără stricăciune şi către slava cea cerească.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având în sufletul tău neîncetat focul dragostei lui Hristos, Sfinte mucenice Foca, prea fericite, neoprit ai săvârşit călătoria către Dânsul prin chinuire. Prin aceasta dobândind ceea ce ai dorit, cânţi împreună cu cetele cele fără de trup: Bine-cuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pierit-au închinăciunile rătăcirii cele putrede ale elinilor şi au tăcut toate viclenirile înşelăciunii şi minciuna s-a vădit, căci pătimitorii lui Hristos cu cunoştinţă adevărată au propovăduit Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind încins cu puterea cea nebiruită a Sfântului Duh, ai arătat împotrivire nebiruită şi bărbăţie neînfrântă, bătând război pentru turma ta, Sfinte mucenice Foca; şi biruind, împreună cu îngerii, lauzi pe Dumnezeul tururor.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dar îndestulat ţi-a dăruit ţie Hristos, mucenice Foca pururea pomenite, care dai deopotrivă darurile minunilor tuturor celor ce cer de la tine şi neîncetat cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce prin toate este Neapropiat din fire, Sălăşluindu-Se întru tine, curată şi Îmbrăcându-Se cu firea noastră, ca un Milostiv S-a arătat apropiat după trup şi S-a amestecat cu noi. Pentru aceea, cu multă dragoste te slăvesc, te cinstesc şi te laud pe tine, Preacurată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bunătăţile tale cele purtătoare de lumină, avându-le ca un car cu chip de foc, cuvioase, ai zburat către locaşurile cele cereşti, unde te-ai şi odihnit petrecând împreună cu cetele cele fără de trup.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerea dumnezeieştii înţelepciuni şi cu mulţimea cuvintelor ai risipit materia înşelăciunii şi sufletele celor bine credincioşi le-ai adăpat şi le-ai făcut roditoare de lucruri dumnezeieşti prin credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În lupta nevoinţelor tale ai văzut Lumina cea mai presus de lumină, privirea cea înţelegătoare a Doritului tău Hristos Dătătorul de nevoinţe. Şi prin sfârşitul chinurilor te-ai nevoit să ajungi la această lumină, mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce acum mai luminat vezi slava Ziditorului, roagă-te Lui pentru cei ce te laudă pe tine cu dragoste, Sfinte mucenice Foca, ca să-i împărtăşească de slava şi de luminarea Lui cea mai bună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îţi laud darul, Fecioară şi măresc slava ta, căci cu adevărat tu eşti Luminarea sufletului meu; cu adevărat şi Mângâierea tuturor robilor tăi care te cinstesc şi te laudă pe tine, Stăpână.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Jertfă fără de sânge aducând tu lui Hristos, mucenice Foca, jertfă te-ai adus pe tine însuţi prin sânge, ierarhe îmbrăţişat de Dumnezeu. Drept aceea, petrecând cu bucurie, adu-ţi aminte de cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeiasca şi de bine însemnătoarea ziua pătimirii tale, părinte.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu, mântuieşte-mă de cursele vicleanului veliar şi mă întăreşte pe piatra voirilor lui Hristos, pe care L-ai Întrupat şi pe care roagă-L neîncetat pentru noi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa

dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înălţându-Te ai înălţat pe cei căzuţi odinioară; iar pe mine m-ai surpat cu Înălţarea Ta, o Lumina ochilor mei! Primeşte, Fiule, patima pentru noi de bunăvoie; rabdă Crucea, cuiele, buretele şi suliţa, prin care ai dat darul nepătimirii.

***

În cetatea Sinopiei era un om numit Pamfil şi avea de soţie pe Maria. Aceştia au născut pe acest fericit Foca, care din tinereţe era plin de darul Duhului Sfânt; îi gonea pe diavoli din oameni şi tămăduia neputinţele.

Ajungând la vârsta bărbatului desăvârşit, pentru viaţa lui cea îmbunătăţită, a fost ales episcop acelei cetăţi.

Şezând pe scaunul său, păştea bine oile cele cuvântătoare, cu cuvântul şi cu lucrul, adăugind, spre nevoinţa sa, mai mari osteneli. Şi au fost arătate la toţi lucrurile lui cele bune, pentru care se proslăvea Tatăl cel Ceresc.

A întors mulţi oameni de la rătăcirea lor şi pe păgâni de la închinarea către idoli i-a adus la cunoştinţa unuia Dumnezeu.

Iar când a vrut Domnul ca să-l învrednicească, a înştiinţat pe robul său de această voie a sa prin vedenie, astfel: Un porumbel a zburat de sus, având în gura sa o cunună de flori, pe care punând-o pe capul fericitului, i-a grăit cu glas omenesc, zicându-i: "Acum s-a umplut paharul tău, care se cade a-l bea".

Din această vedenie sfântul a cunoscut muncile cele ce erau să-i vină pentru Hristos. Iar noi, din aceasta cunoaştem plăcerea lui cea mare către Dumnezeu, că s-a învrednicit a fi încoronat din cer fiind în trup. Aşa iubeşte prea bunul Dumnezeu pe cei drepţi şi plăcuţi ai săi: îi încununează pe dânşii cu slavă şi cu cinste şi pune pe capetele lor coroană. Acest Sfânt Foca era mire ceresc după curăţia sa sufletească şi trupească, cu care cerul a vrut să se împreune, şi i-a pus lui cunună. Cununa aceea era cununa cea mai bună a cămării Mântuitorului, cu care avea să fie încoronat în veci, când se va veseli la nunta Mieluşelului.

După acest semn prea slăvit, a fost prins şi chinuit pe timpul împărăţiei lui Traian (98-117) de către African. El a silit mult pe sfânt să jertfească idolilor, dar sfântul, în locul acelora, a vrut a se aduce pe sine însuşi jertfă lui Dumnezeu.

Şi, după ce nu s-a supus mai marelui şi nu a dat lucrului făcut de mâini omeneşti cinstea aceea care se cuvine Unuia Dumnezeu care şade pe Heruvimi, atunci mai marele a poruncit ca legând pe sfânt la un lemn să-i rupă mădularele. Şi era trupul lui zdrobit de răni, şi rupt în bucăţi. Precum păsările răpitoare flămânde se grămădesc la vreun stârv şi îl rup mâncându-l, aşa rupeau muncitorii din trupul cel curat al pătimitorului lui Hristos.

Însă el a răbdat cu vitejie şi a auzit un glas din înălţime întărindu-l şi aşa a biruit muncile pentru Iisus, Cel ce l-a întărit pe el când pătimea, ca într-un trup străin; că nu şi-a cruţat trupul pentru mărturisirea Aceluia care nici sufletul nu l-a cruţat, ci L-a pus pentru noi pe Cruce. Suferinţele grele şi pătimirea le socotea ca pe o răcorire a Raiului, pentru Hristos, Domnul cel ce a pătimit pentru noi.

Pentru că a suferit cu înlesnire robul Domnului, pentru dragostea dumnezeiască, şi de s-ar fi adunat din toată lumea asupra lui chinuitorii şi toate chinurile, el era gata să le rabde pe toate pentru iubitul său, zicând cu David: "Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea" (Psalm 56, 10).

Apoi, cei ce-l chinuiau l-au pus pe el pe o tigaie arsă în foc şi îndată tigaia s-a răcit, pentru că biruia duhovnicescul foc care ardea spre Dumnezeu în inima lui puterea focului celui simţit. El s-a arătat biruitor asupra tuturor muncilor la care a fost

supus, că se arăta oastea cea îngerească şi lumina lui Dumnezeu cea nemăsurată, împrejurul lui.

Şi era în temniţă luminat cu lumină cerească, în legături, veselit cu nădejdea cereştii mântuiri, în necazuri mângâiat de îngeri şi în bătăi întărit de Iisus.

Iar după chinurile cele de multe feluri, îl aruncară într-o baie înfocată şi acolo, rugându-se, şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu şi s-a încoronat cu coroana biruinţei în Biserica celor ce dănţuiesc, iar trupul lui cel sfânt a fost îngropat de cei credincioşi cu cinste şi mai multe minuni se săvârşesc la mormântul lui.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Foca, episcopul Sinopiei († 117) (22 septembrie))

***

Sfântul mucenic Foca este unul din cei patru Foca pomeniţi de Sinaxar. El a trăit în Sinope, în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele bune şi cu petrecere neprihănită. Când a fost adus la eparhul African şi întrebat de acesta, el a mărturisit cu îndrăzneală credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos. Atunci eparhul African hulind pe Hristos şi chinuind pe sfântul mucenic, s-a făcut cutremur mare şi fără de veste, căzând el împreună cu slujitorii lui, au rămas fără suflare. Văzând femeia lui această minune, s-a înfricoşat şi a rugat pe sfântul, care l-a înviat.

După aceea, l-au dus la împăratul Traian şi mărturisind pe Hristos, a fost spânzurat, strujit, şi apoi băgat în var. Fiind pus într-o baie foarte fierbinte, şi astfel rugându-se, şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

(Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Foca (23 iulie))